

Тяжко, важко по світу блукати

Михайло Старицький

Тяжко, важко по світу блукати
Із срамотним тавром на чолі,
А ще тяжче дивитись на брата,
Як бідує на власній землі,
Як блука у моральній сліпоті,
Не пізнавши й самого себе, –
Бачить все й не здолать тій бідноті
Помогти, бо й само ти слабе...
Уся жовч закипить, заклекоче,
Здавить горло, що ледве дихнуть,
І, закривши свій вид, свої очі, –
Проклянеш ти себе й свою путь!